

DECIZIA nr.188/28.03.2017
privind solutionarea contestatiei formulata
de doamna X,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 4789/03.02.2017

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii 2 a fost sesizata de Administratia Sector 5 a Finantelor Publice, cu adresa nr.X/31.01.2017, inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.X/03.02.2017, completata cu adresa nr.X/14.03.2017, inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.X/15.03.2017 si cu e-mailul inregistrat la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.X/CN/22.03.2017, cu privire la contestatia formulata de doamna X, CNP X, cu domiciliul in Bucuresti, Str. X, nr. X, bl.X, sc.X, etj.X, ap.X, Sector 5.

Obiectul contestatiei inregistrata la Administratia Sector 5 a Finantelor Publice sub nr. X/15.03.2017, il constituie:

- decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.D/31.12.2014, emisa de Administratia Sector 5 a Finantelor Publice, prin care s-au stabilit obligatii de plata accesorii aferente diferentelor de impozit anual de regularizat in suma de S lei;
- decizia de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2003 nr.D1/16.08.2004, emisa de Administratia Sector 5 a Finantelor Publice, prin care s-au stabilit diferente de impozit rezultate din regularizarea anuala stabilite in plus in suma de X lei vechi (S1 lei);
- decizia de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2002 nr.D2/30.08.2003, emisa de Administratia Sector 5 a Finantelor Publice, prin care s-au stabilit diferente de impozit rezultate din regularizarea anuala stabilite in plus in suma de X lei vechi (S2 lei);
- anularea titlului executoriu nr.T/17.02.2016 si a somatiei nr.SO, emise de Administratia Sector 5 a Finantelor Publice.

Constatand ca, in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.268, art. 269, art. 270, art. 272 alin.(1) si alin.(2) din Codul de procedura fiscala, aprobata prin Legea nr. 207/2015, coroborate cu pct. 3.6 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de doamna X.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. Prin adresa inregistrata la Administratia Sector 5 a Finantelor Publice sub nr. X/15.03.2016, doamna X contesta decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.D/31.12.2014 si deciziile de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2002 si 2003 nr.D2/30.08.2003 si nr.D1/16.08.2004, invocand in sustinere urmatoarele:

- titlul de creanta reprezentand obligatia fiscala principala si titlul de creanta privind accesoriile nu i-au fost comunicate in conformitate cu dispozitiile art.47 din Codul de procedura fiscala, primind doar titlul executoriu in data de 25.02.2016;
- in anul 2014 a formulat contestatie la executare impotriva titlului executoriu nr.T1/12.02.2014, contestatia fiind admisa prin sentinta civila nr.X/30.06.2014 pronuntata de Judecatoria Sector 5 Bucuresti in dosarul nr.X/302/2014, ramasa definitiva prin decizia civila nr.X/27.02.2015 a Tribunalului Bucuresti. Prin decizia civila instantata a constatat ca s-

a prescris dreptul de a solicita executarea obligatiei fiscale principale, ceea ce atrage imposibilitatea derularii unor forme de executare silita pentru recuperarea sumelor din decizia de impunere sau pentru recuperarea accesoriilor intrucat acestea urmeaza principalul conform principiului accesorium sequitur principale;

- la data de 17.02.2016 in mod nelegal organul fiscal a emis titlul executoriu nr.T/17.02.2016 si somatia nr.SO.

In concluzie, doamna X solicita admiterea contestatiei, anulara deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.D/31.12.2014 si a titlului de creanta privind obligatia fiscala principala, anulara titlului executoriu nr.T/17.02.2016 si a somatiei nr.SO emise de Administratia Sector 5 a Finantelor Publice.

II. Prin Deciziile de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2002 si 2003, emise sub nr. D2/30.08.2003 si nr.D1/16.08.2004 organele fiscale din cadrul Administratiei Sector 5 a Finantelor Publice, au stabilit diferente de impozit rezultate din regularizarea anuala stabilite in plus in suma de X lei vechi (S2 lei) pentru anul 2002 si respectiv in suma de X lei vechi (S1 lei) pentru anul 2003.

Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. D/31.12.2014 organele de impunere ale Administratiei Sector 5 a Finantelor Publice au stabilit in sarcina doamnei X accesorii aferente diferentelor de impozit anual de regularizat in suma de S lei, calculate pentru perioada 31.12.2013-31.12.2014.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la deciziile de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2002 si 2003 nr.D2/30.08.2003 si nr.D1/16.08.2004 si la decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.D/31.12.2014.

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii 2 se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei, in conditiile in care atat debitele reprezentand diferente de impozit rezultate din regularizarea anuala stabilite in plus aferente anilor 2002 si 2003 cat si accesoriile aferente, au fost revizuite de organul fiscal.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.D/31.12.2014, organele fiscale au calculat, pentru perioada 31.12.2013-31.12.2014, accesorii aferente diferentelor de impozit anual de regularizat in suma de S lei, debitele asupra carora s-au calculat accesoriile contestate fiind individualizate prin deciziile de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2002 si si 2003 nr.D2/30.08.2003 si nr.D1/16.08.2004.

Prin deciziile de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2002 si 2003, emise sub nr.D2/30.08.2003 si nr.D1/16.08.2004 organele fiscale din cadrul Administratiei Sector 5 a Finantelor Publice, au stabilit diferente de impozit rezultate din regularizarea anuala stabilite in plus in suma de X lei vechi (S2 lei) pentru anul 2002 si respectiv in suma de X lei vechi (S1 lei) pentru anul 2003.

Prin contestatia formulata, contestatara sustine ca nu i-au fost comunicate deciziile de impunere prin care au fost stabilite debitele si nici decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii.

Prin Sentinta Civila nr.X/30.06.2014 pronuntata de Judecatoria Sector 5 Bucuresti, ramasa definitiva si irevocabila prin Decizia civila nr.X din data de 27.02.2015 pronuntata de Tribunalul Bucuresti Sectia a III-a Civila, instanta a dispus urmatoarele:

“Pentru decizia de impunere nr.D2 din 24.09.2003 termenul de prescriptie de 5 ani astfel cum este prevazut de art.131 Cod procedura civila, a inceput sa curga la data de 1.01.2004, iar pentru decizia de impunere nr.D1 din 24.12.2004 termenul a inceput sa curga la data de 1.01.2005.

Asa cum retine si instanta de fond, prin emiterea la data de 15.12.2006 a somatiei si titlurilor executorii, termenul de prescriptie s-a intrerupt, dar acesta s-a implinit la data de 15.12.2011, timp in care nu au mai fost emise alte acte de executare.

Fiind prescris dreptul de a cere executarea silita a obligatiei principale, nu mai pot fi executate silit accesoriile stabilite prin deciziile de impunere ulterioare.”

Prin completarea la referatul cauzei nr.X/14.03.2017, Administratia Sector 5 a Finantelor Publice precizeaza ca a pus in aplicare sentinta prin reglarea situatiei fiscale, contribuabila nu mai inregistreaza obligatii fiscale de plata.

Prin e-mailul inregistrat la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.X/CN/22.03.2017, Administratia Sector 5 a Finantelor Publice completeaza dosarul cauzei cu deciziile de corectie nr.DC/18.01.2017 si nr.DC1/18.01.2017 si cu referatele de reglare rol nr.R/18.01.2017 si nr. R/04.01.2017, prin care au fost anulate obligatii de plata in suma totala de X lei (X lei obligatii de plata principale si X lei obligatii de plata accesorii), printre care si debitele si accesoriile aferente stabilite prin deciziile contestate.

Fata de cele mai sus mentionate rezulta ca organul fiscal a raspuns problemelor ridicate de contribuabila X, anuland sumele stabilite initial prin emiterea unor decizii de corectie si a referatelor de reglare rol.

In drept, conform art.268 „Posibilitatea de contestare” din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura:

„Art.268 – (1) împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

De asemenea, potrivit art.269 alin.(2) din actul normativ sus-mentionat *„Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”*

Potrivit art.276 din Codul de procedura fiscala, prevede:

„Art.269 – (1) în soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu

documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

În speta, sunt aplicabile și Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, care la pct. 11.1. prevăd:

“Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect.”

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei rezulta următoarele:

- decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.D/31.12.2014 a fost revizuită de organul fiscal prin decizia de corectie nr.X/18.01.2017 în sensul anulării accesoriilor aferente diferentelor de impozit anual de regularizat în suma de S lei, calculate pentru perioada 31.12.2013-31.12.2014;

- prin referatul nr.R/04.01.2017 organul fiscal a pus în aplicare Decizia Civilă nr.X și a procedat la reglarea situației fiscale la codul „63 Diferențe de impozit anual de regularizat” și a scăzut cu borderoul nr.18 din 18.01.2017 obligația de plată principală în suma 832 lei reprezentând diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus, stabilite prin deciziile de impunere anuală pentru persoanele fizice române cu domiciliul în România pe anul 2002 și 2003 nr. D2/30.08.2003 și nr.D1/16.08.2004;

- din “situația analitică debite plăți solduri” pe anul 2017 la contul “63 Diferențe de impozit anual de regularizat”, editată la data de 16.02.2017, rezulta că doamna X nu mai înregistrează obligații fiscale de plată.

Față de cele mai sus prezentate, contestația formulată de doamna X împotriva deciziilor de impunere anuală pentru persoanele fizice române cu domiciliul în România pe anul 2002 și 2003, emise sub nr. D2/30.08.2003 și nr.D1/16.08.2004 și a deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.D/31.12.2014, prin care au fost stabilite diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus în suma de X lei și accesorii în suma de S lei, este fără obiect și pe cale de consecință urmează a se respinge contestația ca fiind rămasă fără obiect, întrucât organul fiscal a anulat obligațiile fiscale.

3.2. Referitor la solicitarea privind anularea a titlului executoriu nr.T/17.02.2016 și a somației nr.SO.

In fapt, prin contestația formulată doamna X a solicitat și anularea titlului executoriu nr.T/17.02.2016 și a somației nr.SO.

In drept, prevederile art.230, art.260 și art.272 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, precizează:

„**Art.230 - (1)** Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu emis de organul de executare silită.

“Art. 260 Contestația la executare silită

(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare silită, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

(2) Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silite prevăzute de Codul de procedură civilă, republicat, nu sunt aplicabile.

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

“Art. 272 - Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva **deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.**

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

a) creanțe fiscale în quantum de până la 1 milion lei;”

Având în vedere dispozițiile legale de mai sus, rezulta că Serviciul soluționare contestații 2 din cadrul D.G.R.F.P.București nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere.

Prin urmare, se va constata necompetența materială a Serviciului soluționare contestații 2 din cadrul D.G.R.F.P.București cu privire la solicitarea doamnei X privind anularea titlului executoriu nr.T/17.02.2016 și a somatiei nr.SO.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art.230, art.260, art. 268, art. 269, art. 272, art.276 și art.279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pct.11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015, se:

DECIDE

1. Respingerea ca fiind ramasă fără obiect a contestației formulate de doamna X împotriva deciziilor de impunere anuală pentru persoanele fizice române cu domiciliul în România pe anul 2002 și 2003 nr. D2/30.08.2003 și nr.D1/16.08.2004 și a deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.D/31.12.2014, emise de Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice pentru suma de ST lei reprezentând:

- S lei diferite de impozit rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus pe anul 2002 și 2003;

- S lei accesorii aferente diferentelor de impozit anual de regularizat.

2. Constatarea necompetentei materiala a Serviciului solutionare contestatii 2 din cadrul D.G.R.F.P.Bucuresti, cu privire la solicitarea contestatarei privind anularea titlului executoriu nr.T/17.02.2016 si a somatiei nr.SO.

Prezenta decizie este definitiva în sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.